

Sygn. akt I ACa 1041/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Ewa Tkocz SO del. Joanna Głogowska (spr.)
Protokolant :	Agnieszka Szymocha

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko D. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 13 czerwca 2018 r., sygn. akt II C 609/17,

oddala apelację.

SSO del. Joanna Głogowska	SSA Piotr Wójtowicz	SSA Ewa Tkocz
---------------------------	---------------------	---------------

Sygn. akt IACa 1041 /18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Spółka Akcyjna w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego D. J. kwoty 135.629,58zł oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 28 lipca 2015r. zawarł z pozwanym umowę kredytu nr (...).Wywodził, że pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach

ustalonych w zawartej umowie, a pierwsza zaległość w spłacie wymagalnych rat, nastąpiła 7 marca 2016r. Wyjaśnił, że w związku z brakiem zapłaty zaległych rat, wypowiedział w/w umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności. Podkreślił, że podjął próbę polubownego pozasądowego rozwiązania sporu, wzywając do zapłaty pozwanego pismem z dnia 31 sierpnia 2016r, lecz pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności. Powód wskazał, że wobec braku zapłaty żądanej kwoty, w dniu 15 listopada 2016r. wystawił wyciąg z ksiąg banku, stwierdzający zadłużenie pozwanego. Wyjaśnił, że na jego roszczenia składają się:

- kwota 126.730,18zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał);
- kwota 5.619,09zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,49% od dnia 7 marca 2016r. do dnia 31 sierpnia 2016r.;
- kwota 3.237,69zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10,00% od dnia 7 marca 2016r. do dnia 15 listopada 2016r.;
- kwota 42,62zł tytułem opłat i prowizji.

W dniu 7 marca 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym (...) w L. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 2116585/16.

Pozwany D. J. od tegoż nakazu zapłaty w ustawowym terminie złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swą rzecz kosztów procesu.

Pozwany wywodził, że nie wie czego dotyczy zobowiązanie, nie przypomina sobie takiej umowy. Wniósł o dostarczenie oryginałów dokumentów wymienionych jako załączniki do pozwu na zasadzie art. 129 k.p.c. Z ostrożności zaprzeczył wysokości roszczenia oraz sposobowi naliczania odsetek. Podkreślił, że wszelkie żądania powoda zgłoszone w pozwie pozostają między stronami sporne. Zaprzeczył, aby powód był jego wierzycielem.

Postanowieniem z dnia 15 maja 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym (...) w L., sygn. akt VI Nc-e 2116585/16, przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2018 roku Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 135.629,58 zł oraz kwotę 1.742,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

Nadto w punkcie 3 sąd I instancji odstąpił od obciążania pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Wyrok ten zapadł w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

Pozwany jako kredytobiorca, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J. D. (...), zawarł z powodowym Bankiem w dniu 28 lipca 2015r. pisemną umowę kredytu nr (...). Zgodnie z w/w umową Bank –kredytodawca, udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 130.984,45zł na okres 120 miesięcy. Kredyt przeznaczony był na sfinansowanie zakupu pojazdu marki O. (...) ,rok produkcji 2015r w kwocie 124.900,00zł, prowizji przygotowawczej w kwocie 3.274,61zł, kosztów pośrednictwa kredytowego: 1.500,00zł oraz składki ubezpieczeniowej tytułem ubezpieczenia ochrony prawnej w ramach umowy grupowego ubezpieczenia klientów powodowego Banku w kwocie 1.309,84zł. Zgodnie z §2 umowy, kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 8,49% w stosunku rocznym. W § 3 umowy strony ustaliły zabezpieczenie prawne kredytu w postaci – między innymi przeniesienia przez kredytobiorcę na Bank prawa własności pojazdu marki O. (...) rok produkcji 2015, z oznaczonym w umowie nr nadwozia, przy czym przeniesienie własności w/w pojazdu miało być dokonane pod warunkiem zawieszającym, tzn. stawało się skuteczne z datą doręczenia kredytobiorcy pisemnego oświadczenia Banku o przejściu prawa własności pojazdu. W § 6 umowy strony ustaliły, że w przypadku opóźnienia w terminowanym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie spłat, o którym mowa w § 7 umowy, Bank będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczane według stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, które będą pobierane od dnia następnego po terminie płatności.

Zgodnie z umową pozwany miał płacić raty kapitałowo-odsetkowe w terminie do 5-go dnia każdego miesiąca, poczynwszy od września 2015 roku na wskazany w § 7 umowy rachunek w wysokości po 1.623,32zł każda, za wyjątkiem pierwszej raty w wysokości 1.839,56zł. Suma kapitału do spłaty stanowiła kwotę 130.984,45zł, a suma odsetek: 64.030,19zł. Zgodnie z umową, w przypadkach wskazanych w OWU, Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu się z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia ; w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy, okres wypowiedzenia wynosił 7 dni .

Pismem z dnia 18 maja 2016r., dotyczącym umowy kredytu nr (...), powód wezwał pozwanego w terminie 14 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy, do zapłaty zaległości z tytułu umowy kredytu : 2.195,57zł tytułem kapitału, 2.674,39zł z tytułu odsetek umownych, 25,74zł z tytułu odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej , 36,32zł i 3,16zł tytułem kosztów i opłat. Jednocześnie powód pouczył pozwanego o możliwości wystąpienia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pismo to wysłane pozwanemu na adres; J. D. P.U.H , ul. (...),(...)-(...) J., zostało doręczone dnia 24 maja 2016r.

Pismem z dnia 20 czerwca 2016r. powód wypowiedział pozwanemu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia umowę kredytu, liczonego od dnia doręczenia tegoż pisma, informując, że w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami staje się natychmiast wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi na wskazany w w/w piśmie rachunek. Bank zaznaczył, że rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmującej na dzień sporządzenia w/w pisma : 2.937,81zł tytułem należności kapitałowej, 3.555,47zł z tytułu odsetek umownych, 48,14zł z tytułu odsetek podwyższonych za opóźnienie , 39,48zł tytułem opłat za czynności windykacyjne. W/w pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu wysłano pozwanemu na dwa adresy: J. D. P.U.H , ul. (...),(...)-(...) J. oraz D. J. ul. (...),(...)-(...) J.. Obydwie przesyłki powróciły do powodowego Banku jako nie podjęte w terminie.

Wobec braku wpłat, w dniu 15 listopada 2016r. powód wystawił wyciąg ze swych ksiąg , w którym stwierdził, że wymagalne zadłużenie pozwanego z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 28 lipca 2015r. na dzień 15 listopada 2016r. wynosi 135.629,58zł, w tym:

- kwota 126.730,18zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał);
- kwota 5.619,09zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,49% od dnia 7 marca 2016r. do dnia 31 sierpnia 2016r.;
- kwota 3.237,69zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10,00% od dnia 7 marca 2016r. do dnia 15 listopada 2016r.;
- kwota 42,62zł tytułem opłat i prowizji.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał ,iż pozwany ostatecznie nie kwestionował faktu zawarcia umowy kredytu z powodem i nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność spłaty w/w kredytu, a na rozprawie w dniu 18 czerwca 2018r. jedynie wskazywał, że nie posiada środków na spłatę tegoż kredytu. Umowa kredytu została pozwanemu wypowiedziana z zachowaniem wymogów przewidzianych przepisami prawa bankowego . Powód wykazał zasadność swoich roszczeń składając odpis umowy kredytu poświadczony za zgodność z oryginałem przez notariusza-k. 74-k.79 oraz oryginalne pisma zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z dnia 20 czerwca 2016r. skierowane do pozwanego na w/w dwa adresy-zawierające oświadczenie Banku o wypowiedzeniu umowy z kopertami awizowanych przesyłek . Przesyłki te, wysłane pozwanemu na adresy pozwanego wynikające z umowy kredytu, należy uznać za skutecznie doręczone pozwanemu. Skoro zatem umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana przez bank Sąd i instancji zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe zasądził kwotę dochodzoną pozwem , o kosztach orzekając zgodnie z treścią art 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości . Pozwany zarzucił :

1.naruszenie przepisów postępowania tj.:

a. art 233 k.p.c. poprzez dokonanie oceny w sposób dowolny sprzeczny z wiedzą zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegającymi na przyjęciu, że powód wykazał, iż przysługuje mu roszczenie o zwrot kredytu a w szczególności że wykazał wierzytelności nie podpisany przez rzekomego dłużnika ,ani w żaden sposób przezeń nie akceptowany stanowi dowód istnienia wierzytelności

b. art 232 k.p.c. poprzez bezzasadne uznanie , że powód w dostateczny sposób wykazał fakty z których wywodzi skutki prawne

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

a. art. 6 k.c. poprzez błędną wykładnię prowadzącą do wniosku, że to pozwany powinien w tym procesie wykazać ,że bank uruchomił kredyt na podstawie umowy podczas gdy to powód powinien wykazać tą okoliczność

b. art. 61 k.c. poprzez uznanie , że wypowiedzenie umowy kredytu zostało dokonane pomimo niedoręczenia go kredytobiorcy

c. art. 75 ust.1pkt.1 i ust.3 ustawy Prawo bankowe poprzez uwzględnienie powództwa pomimo niezłożenia przez wierzyciela wypowiedzenia pozwanemu

d. art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r, Prawo bankowe poprzez błędną wykładnię skutkującą niezastosowaniem tego przepisu do oceny powstania po stronie poprzednika prawnego strony powodowej roszczenia o zapłatę jako ,że z tego przepisu wynika, iż bank udzielający kredytu ma prawo żądania zwrotu wykorzystanego kredytu zatem fakt wykorzystania tego kredytu stanowi okoliczność skutkującą powstaniem wierzytelności po stronie banku i fakt ten powinien być wykazany w procesie o zapłatę

e. art.6 k.c. poprzez przyjęcie ,że wyciąg z ksiąg rachunkowych banku to dokument świadczący o wysokości zobowiązania gdy tymczasem jest to jedynie dokument prywatny , a zatem jest jedynie dowodem tego że osoba podpisująca go złożyła oświadczenie w nim zawarte a nie tego, że miały miejsce podane w nim fakty .

Podnosząc powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie była uzasadniona.

Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne, co czyni zbędnym ich ponowne przytaczanie, podobnie podzielił dokonaną przez Sąd ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, oraz ocenę prawną prawidłowych ustaleń faktycznych.

Przechodząc do zarzutów apelacji, wskazać trzeba , że wszystkie te zarzuty koncentrowały się na wykazaniu, że Sąd I instancji błędnie uznał, iż żądanie pozwu zostało udowodnione przedłożonymi przez powoda dokumentami, a po drugie - że Sąd błędnie przerzucił na pozwanego ciężar udowodnienia okoliczności negatywnej, a mianowicie braku zadłużenia wobec powoda.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zarzuty te nie były trafne.

Przechodząc do zarzutów natury procesowej , to należało je rozpatrywać łącznie z zarzutami naruszenia prawa materialnego (art. 6 k.c., art. 61 k.c. oraz art. 69 i 75 ustawy Prawo bankowe) w kontekście podstawowego zarzutu apelacji opartego na braku wykazania przez powoda swojego żądania, tak co do zasady, jak i wysokości.

Wszystkie zarzuty apelacji uznać trzeba za chybione . Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż strony w dniu 28 lipca 2015r. zawarły pisemną umowę kredytu nr (...) .Zgodnie z w/w umową Bank –kredytodawca, udzielił pozwanemu

kredytu w wysokości 130.984,45zł na okres 120 miesięcy. Kredyt przeznaczony był na sfinansowanie zakupu pojazdu marki O. (...) ,rok produkcji 2015r w kwocie 124.900,00zł , prowizji przygotowawczej w kwocie 3.274,61zł, kosztów pośrednictwa kredytowego: 1.500,00zł oraz składki ubezpieczeniowej tytułem ubezpieczenia ochrony prawnej w ramach umowy grupowego ubezpieczenia klientów. Prawidłowo także w oparciu o przedłożone przez powoda dowody w postaci dokumentów ustalił, iż powód wzywał pozwanego do spłaty zaległości i ostatecznie po bezskutecznym wezwaniu - dokonał wypowiedzenia umowy kredytowej. Zarówno na okoliczność wezwań do zapłaty jak i dokonanego wypowiedzenia powód złożył oryginały dokumentów.

Sąd I instancji dokonał także oceny wypowiedzenia z przepisami Prawa bankowego trafnie konstatując ,że wypowiedzenie to było zgodne z tymi przepisami . Dodatkowo tylko wskazać trzeba, że korespondencja kierowana była na adres powoda jako podmiotu gospodarczego a w przypadku wypowiedzenia dodatkowo na adres domowy . Ocena dowodów w postaci dokumentów dokonana przez Sąd Okręgowy nie wykraczała poza granice wyznaczone zasadą swobodnej oceny dowodów.

Powód w okolicznościach sprawy wykazał istnienie po jego stronie wierzytelności względem pozwanego. W tej sytuacji to pozwany powinien wykazać fakt zapłaty zadłużenia wynikającego ze skutecznie wypowiedzianej umowy kredytu.Nie można bowiem uznać za wystarczające ogólnikowego zaprzeczenia faktu zawarcia umowy kredytowej i posiadania zadłużenie u powoda. Zauważyć w tym miejscu trzeba ,że na rozprawie w dniu 13 czerwca 2018 roku pozwany przyznał fakt zawarcia umowy kredytu z powodem Sąd Okręgowy słusznie zauważył, że powód przedłożył wystarczające dokumenty, w postaci oryginałów wezwań do zapłaty oraz dowodów ich doręczenia jak również poświadczoną urzędowo kserokopii umowy kredytu. Wprawdzie wyciąg z ksiąg banku nie jest już uznawany za dokument urzędowy w postępowaniu cywilnym (art. 95 ust.1 a prawa bankowego) zawiera jednak złożone w szczególnej formie oświadczenie wiedzy uprawnionych osób dotyczące danych zaksięgowanych w księgach rachunkowych i w powiązaniu z umową kredytową - której autentyczność w niniejszej sprawie nie została w żaden sposób zakwestionowana - może stanowić wystarczający dowód dla potwierdzenia dokonania czynności prawnej i jej treści. W ocenie Sądu Apelacyjnego w tej sytuacji do wykazania wysokości roszczenia wystarczyły dokumenty przedłożone przez powoda, zważywszy, że pozwany nie przedstawił żadnej swojej przekonywującej wersji wydarzeń - nie wypowiedział się, czy i w jakiej wysokości spłaty dokonał. Ma to istotne znaczenie w kontekście braku podważenia przez pozwanego autentyczności umowy kredytowej.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, gdyby pozwany rzeczywiście chciał zakwestionować wysokość swojego zadłużenia, to nic nie stałoby na przeszkodzie do przedłożenia przez niego własnej historii rachunku potwierdzającej spłatę zobowiązania. Nie można tutaj mówić o przerzuceniu ciężaru dowodu, bowiem dowody przedstawione przez powoda były wystarczające dla ustalenia istnienia wierzytelności oraz jej wysokości . Ogólnikowe zaprzeczenie przez pozwanego twierdzeniom o istnieniu i wysokości zadłużenia jest niewystarczające dla uznania, iż żądanie nie zostało udowodnione. Przedłożone przez powoda dowody w drodze domniemań faktycznych pozwalają na przyjęcie za wykazane faktu istnienia wierzytelności i jej wysokości. .Bez znaczenia dla żądania pozwu jest natomiast fakt, iż pojazd na zakup którego został zaciągnięty kredyt został zlicytowany . Pojazd ten stanowił bowiem własność pozwanego, a nie powodowego Banku. Zgodnie z § 3 umowy kredytu nr (...), przeniesienie własności w/w pojazdu na Bank miało być dokonane pod warunkiem zawieszającym, tzn. stawało się skuteczne z datą doręczenia kredytobiorcy pisemnego oświadczenia Banku o przejęciu prawa własności pojazdu. Pozwany natomiast nie wykazał, by Bank oświadczenie tej treści pozwanemu złożył.

Mając na uwadze powyższe z mocy art. 385 k.p.c. uznając apelację za bezzasadną orzeczono o jej oddaleniu .

SSA Ewa Tkocz SSA Piotr Wójtowicz SSO del. Joanna Głogowska